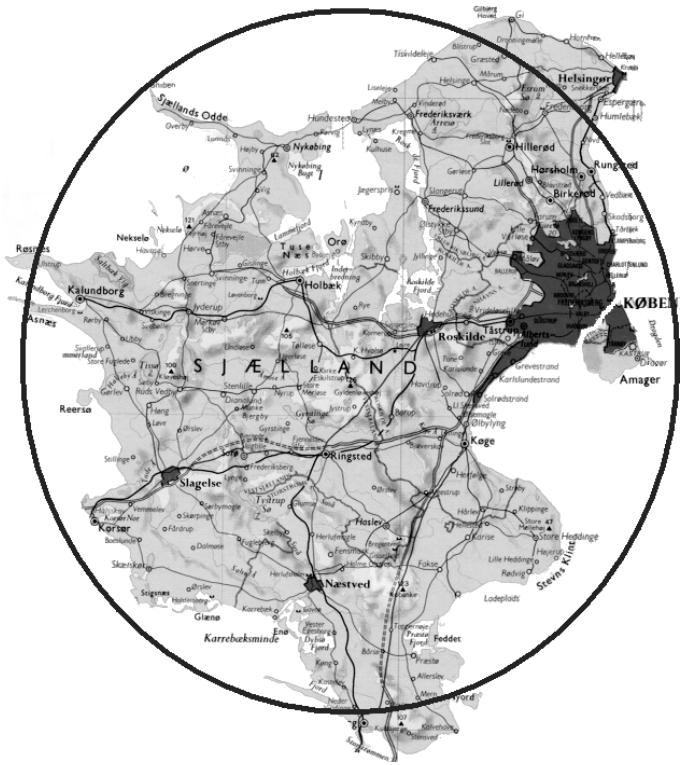

Sjælland Rundt

25. juni til 5. juli 2009

En kraftpræstation for hele klubben i kamp mod vind og vejr.
11 dages uforglemmelige oplevelser for de fleste.
På de følgende sider kommer nogle af deltagerne til udtryk i ord og billeder.

Øverst th.:
Deltagerne fik hver udleveret iøjefaldende T-shirts i trafiksikker farve.

Tv.: Julle havde påtaget sig opgaven som operationsofficer i klubben. Med hjælp fra den nyeste teknik i GPS og Internet blev "Købmandens" færd fulgt med plotninger på skærmen hvert 10. minut

Nederst th.:
Axel, Sven Erik og Birgit lægger ud med "Købmanden" på første tur fra Hellerup til ARK ved Islands Brygge.

Mon vi kommer af sted?

Hellerup – ARK, Sydhavnen
Birgit Lyngbye Pedersen, Axel Enghoff, Sven Erik Iversen

Torsdag formiddag, d. 25. juni, var det helt store spørgsmål i klubben: Skal vi starte projektet Sjælland Rundt, eller skal det hele aflyses?

Alt var ellers timet og tilrettelagt: De mange aftaler med rohold og chauffører var på plads, båden "Købmanden" var pakket og bl.a. udstyret med en GPS, som gjorde det muligt hele tiden at følge bådens position fra PC'en i klubben eller derhjemme, Julle var på sin plads i kommandocentralen omgivet af kort, lister, skemaer, telefoner, PC,
og ..nysgerrige roere!
Jokeren var vejret! DMI fastholdt stædigt – og med rette, skulle det vise sig – at det ville komme til at blæse kraftigt de følgende dage! En halv time før planlagt afgang (kl. 10) samledes turledelsen, d.v.s. Birgit L. P. m.fl., for at votere, mens de menige knuder af første turs besætning – Axel og undertegnede – vandrede hvileløst rundt på bådpladsen og ventede i spænding på resultatet.

Ovenpå dette var roturen fra Hellerup til Roklubben ARK ren rekreation! Vind og bølger var bestemt overkommelige, og inde i Københavns Havn havde vi sågar medstrøm – i smuk overensstemmelse med navnet på vores nye elektroniske medlemsblad! I ARK sagde vi goddag, farvel og god tur til vore afløsere, Anne og Jan B. A. og Henning v. d. O., hvorefter chauffør Hanne I. bragte os tilbage til klubben. Her blev vi hver belønnet med en flidspræmie i form af en orange T-shirt og blev beværtet med mad og drikke og kunne i det hele taget deltage i det hyggelige klubliv med den særlige stemning netop denne dag.

Sven Erik I.

Starten er gået - kursen er sat!

Med 40% maskinkraft gennem brændingen og op på land

ARK – Solrød Strand
Anne + Jan Bruun Andersen og Henning v. d. Osten (Ost)

Torsdag den 25. juni roede vi fra Roklubben ARK mod syd ud af Københavns Havn gennem de 2 stigbord ved slusen i sydhavnen. Det er godt, hvis man har prøvet det før, da strøm og vind godt kan drille, hvis man ikke har en fornemmelse af, hvordan det skal tackles. 6 stærke, åren langs oppe ad vandet og så styre lidt i den retning, som vinden kommer fra og håbe at modstrømmen ikke er for stor. Gled nu under både øresundstogbro og bilbroen ved Avedøre og forbi Avedøreværket (det er godt nok stort så tæt på), langs en kedelig del af Amager uden udsyn og derefter ud på Køge Bugt. Valgte en sydvestlig kurs for at få bølgerne agten ind og satte kursen mod Solrød.

Kunne se Arken og alle de små havne, spiste bananer med 2 hænder og hovedet helt nede ved styrelinerne, da der ikke kunne tåles fravær fra at styre - vel at mærke, når roret var i vandet.

Passerede Mosede havn og blev enige om, at i næste havn efter små 4 timers roning ville vi gå ind. Ha, ha, det var Køge, så ud for Solrød Strand ringede den udmærkede o-rumsbestyrer Julle og sagde, at han godt ville have os ind på stranden, da der ikke var nogen havn i nærheden. Helt enig og med 40 % maskinkraft tilbage i båden, anduvede vi stranden, gennem brændingen og op på land. Derefter tilbagemelding til klubben om hvad vejen hed, der førte ned til stranden og vupti efter 10 minutter stod det tilgående hold forventningsfuldt og kiggede ud på bølgetoppe og skummende brænding. Hjalp til med at få båden ud, op i båden, roret på og så udover brændingen med en oplysning om, at det skulle ske i en

vinkel på 70 kompasgrader.

Farvel til holdet og hjemad det gik med en meget venlig chauffør Klaus, der havde haft både slik og varm suppe med til os. Tak for det, for forplejning, rutelægning, bluser m.v., back up fra klubben og entusiasmen, der slog os i møde ved hjemkomsten. Gør vi det igen? Ja, mon ikke. Godt gået.

Jan Bruun Andersen

Første krise opstod lige før Køge Havn

Solrød Strand – Strøby Egede
Pia Knuthsen (styrmand), Martin Dam, Maureen Jørgensen

Vi mødtes i klubben ved 2 tiden om eftermiddagen og blev kørt til Solrød Strand af Klaus Dyva. Ankomst næsten til tiden kl. 16.00, hvor Anne, Jan og Henning ventede på os. Båden lå oppe på stranden og vi blev hjulpet af forrige hold, som skubbede os væk fra stranden. Uden dem var vi ikke kommet af sted. Efter et godt, sidste skub måtte vi ro i hektisk tempo for ikke at havne på stranden igen. Vinden kom fra øst og et langt stykke vej måtte vi krydse for at undgå de store sidebølger. Men vi undgik ikke helt at få en del vand i båden, som måtte tømmes flittigt. Grundet de store bølger, foregik de første skift hver halve time. Første krise opstod lige før Køge Havn, hvor der er et par hundrede meter lang metalvæg (men som vi følte som værende flere kilometer). Her fra blev bølgerne kastet tilbage, så vi fik dem fra begge sider. Derfor blev vi enige om at tage ind til Køge Havn.

Lige før havnen, hvor metalvæggen holdt op, blev det dog til at holde ud igen, og vi fortsatte ned ad kysten. Lige efter drejede vi lidt mere mod øst og fik bølgerne skråt ind forfra, hvilket gjorde det endnu nemmere at ro. Nu syntes vi, at det igen gik det rigtig godt og bestemte os så for at fortsætte til næste regulære havn. Men efter en del diskussioner med kommandocentralen blev båden beordret ind til en nærliggende "naturhavn", hvor vi modstræbende gik ind.

Havnen i Strøby bliver aldrig kendt for sit kajanlæg.

Vi ventede lidt på næste hold, fik tømt båden for bagage (hvorfor har man så meget med til en 4 timers rotur?). Fik i fællesskab med næste hold tømt båden for vand, og vinkede farvel til dem til tiden, kl. 20.00. Blev kørt hjem af Jesper Hansen, efter indtagelse af lidt kiks og suppe.

Med rohilsen, *Maureen*.

Martin, Pia og Maureen har stor lyst til at fortsætte, men bliver standset i Strøby.

Herover: Hovedkontoret i Hellerup kunne følge "Købmandens" færd med GPS-plotninger hvert 10. minut fra et lille tracking-device, som fungerede perfekt - så længe der var strøm på batteriet.

Th: Gitte, Ole og Henrik er sat op til at passere Stevns Klint.

Ren "white water rafting"

Strøby - Rødvig
Gitte Mørksted, Ole Sundenæs og Henrik V. Larsen

Vi finder frem til naturhavnen ved Magleby Skov, hvor "Købmanden" overtages. Holdet før os vil gerne fortsætte til Bøgeskoven, idet vinden og bølgerne har lagt sig noget og det nu går som "a piece of cake". Men Julle har bestemt skiftested.

Klokken lidt over 20.00 ror vi af sted mod Bøgeskoven efter båden er tømt for et bord vand ved fælles hjælp. Efter en god times roning når vi Bøgeskoven. Efter at vi under vejs har fået to bord vand indenbords ved et skift med for mange personer i den samme side af båden! Vandet kommer dog tilbage i sit rette element, ved at styrmanden flytter bundbrættet foran sig og øser båden tom.

I Bøgeskov Havn har vi kontakt til Julle og nu går turen videre mod sydøst med næste landgangsmulighed ca. 18 kilometer fremme i Rødvig. Bølgerne kommer ind skråt forfra, hvilket fungerer fint. Ved Mandehoved rejser klinten sig, og vi drejer mod syd, hvilket betyder bølger ind lige fra siden. Det er nu nødvendigt at ro i zigzag for at få en vinkel på bølgerne og holde passende afstand til kysten. Mørket falder på, vinden tager til og bølgerne vokser. Vi er klar over, at der vil være længere at ro tilbage end at ro videre mod Rødvig. Så det er med at fortsætte og holde tungen lige i munden (og slæbe årerne på vandet ved store bølger). Det er imponerende, hvordan en 2-årers inrigger kan ro op og ned af ca. 2 meter store bølger, uden at der kommer vand indenbords! Vi går over til dobbelt styretid for at få færre skift. Adskillige bundgarnspæle med tilhørende orange "bærekugler" passeres uden problemer ved den belyste udskibningsbro for kridt ved Sigerslev. Stedet "Barmhjerteligheden" passeres, uden at vi kender

navnet (som desværre ikke smitter af på os!). I mørket skimtes Højerup Gamle Kirke. Vi drejer igen - nu mod sydvest med bølgerne ind skråt fra agten. Gitte er nu fast styrmand for at undgå skift, og efter 4-5 kilometer observerer vi det røde og grønne lys på indsejlingen til Rødvig Havn. Nu skal vi lige derhen, og så er vi i sikkerhed!

Mobiltelefonen ringer, men vi koncentrerer os om roningen. Vi ror direkte mod havnen, men ca. 300 meter fra havnen er der en revle med kraftig brænding, som vi ikke opdager på grund af mørket. Båden rider pludselig på toppen af en bølge som ren "white water rafting" og drejer, så den ligger parallel med bølgen (roret er formentlig helt fri af vandet). Et øjeblik tror vi, at vi kan holde balancen med årerne, men nej, et splitsekund efter "vælter" båden fra toppen af bølgen og vender 180 grader rundt, og vi ender alle tre i vandet. Ole kommer op under båden, napper lidt luft, dykker og er fri af båden, mens Gitte har fået styrlinen viklet om benene. Næste bølge tager fat, hvor første bølge slap, og vender båden yderligere 180 grader, mens de to årer stadig i svirvlerne følger efter som møllevinger.

Så er vi over revet, og vandet bliver roligt. Der er ingen panik, men vi tænker ens – "shit"- nu må vi alle tre komme helskindet i land og prøve at redde båden! En redningsvest flyder 10 meter foran båden, Gitte får den anden vest på, mens den tredje er svær at få ud, da den er i spænd under toften. Vi kommer op i båden igen, får årerne på plads, og vi begynder at ro den bordfyldte båd mod havnelanternerne. En langsom proces, når et rullesæde er forsvundet i brændingen, man har redningsvest på, og båden vejer et ton eller mere.

Da vi nærmer os havnen, er vi klar over, at vi har for lidt manøvreevne til at ramme havneindløbet med den risiko, at "Købmanden" bliver til optændingsbrænde mod de store havnesten! Vi manøvrerer båden ind lige øst for havnen mellem de store havne-

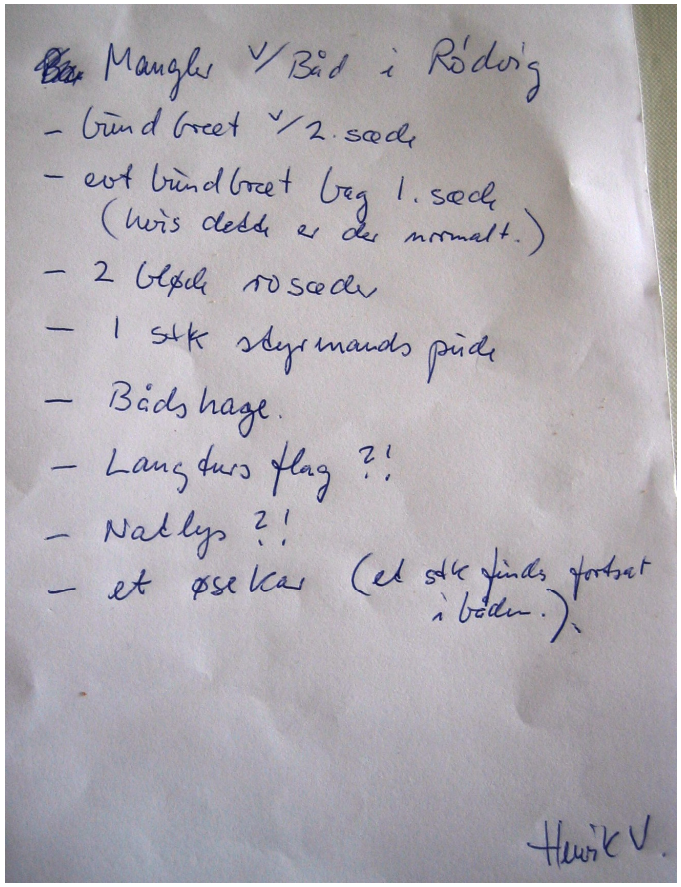

Henrik V.'s mangelliste efter den dramatiske landing ved Rødvig taler sit tydelige sprog om, hvilken vanskelig situation holdet havde været ude i.

sten og en stenhøfde, hvor den bliver skyllet op på en ralstrand, efter at vi er hoppet ud. Både sidderummet og de to ruf tømmes for vand ved at fjerne bundpropperne, og båden trækkes længere op på stranden og fastgøres. Vi får samlet løse genstande op i strandkanten og klokken er nu 00.45.

Vi får kontakt med vor chauffør Per Brun Andersen, som sammen med et sødt motorbådsægtepar sørger for tæpper, varm suppe og en snak. Efter en halv time, en kontakt til Julle og et ekstra check af båden, går det hjemad i Pers til saunatemperatur opvarmede bil. Tilbage i klubben får vi et varmt bad og en snak om turen og den dramatiske færd med Julle og 5-6 andre. Dagen efter følger Birgit op på os alle tre per telefon.

Båden fik heldigvis kun ridser i lakken på nogle udvendige bord, men et rullesæde, to bundbrædder og en bådshage forsvandt. Anders B. sørgede dagen efter for, at båden blev bragt over i Stevns Roklub – vort endelige mål 200 meter borte.
En stor tak til Gitte og Ole for et godt samarbejde på turen.

De yderligere erfaringer man kan gøre sig efter en sådan tur kan samles i følgende punkter:

- Strækninger, der er problematiske eller uden landgangsmuligheder, bør foretages i dagslys.
- Redningsveste bør placeres oven på toften, evt. bør medbringes svømmeveste, som man kan iføre sig under roturen.
- Man bør studere strækningen på søkortet hjemme i klubben i ro og mag og ikke være henvist hertil under roturen.
- Værdigenstande i båden bør være pakket i "dry-bag" og fastgjort til toften, ligesom ekstra tøj etc. bør også være i store "dry-bags" i ruffene.
- Hvis man anvendte "bluetooth" mobile headsets, vil man kunne kommunikere uden at skulle finde mobiltelefon frem fra "dry-bags" under uroligt vejr.
- Og så kan man undre sig over, at der kom vand i ruffene, og at et rullesæde flød bort!

Henrik V.

En lørdag aften
med smørrebrød og hygge

Mens "Købmanden" lå og sundede sig i Rødvig, gennemførte man den planlagte fællesspisning i klubben. Ca. 30 medlemmer hyggede sig med byens bedste smørrebrød.

De gamle bølger gemte sig i udløbet

Rødvig - Stavreby
Maureen Jørgensen, Ole Erlich-Eriksen og Vibeke Born

Maureen, Ole og undertegnede skulle ro den første tur efter forrige holds grønlændervending torsdag nat. Stormen havde lagt sig, og vi skulle derfor have en masse udstyr med i bilen til erstatning for det forliste, så Købmanden kunne ros standsmæssigt videre.

Vi mødtes i klubben kl. 01.00 lørdag nat, og kl. 02.45 roede vi ud af Rødvig havn. Det var ikke helt mørkt, men heller ikke lyst. Den første del af turen var den værste, for alle de gamle bølger fra stormen havde gemt sig i udløbet og lå kun og ventede på os.

Ole styrede ud den første halve time. Derefter blev havet roligere, og i perioder havde vi medvind og medstrøm, og i andre havde vi sidevind. Heldigvis lysnede det i øst, for der var masser af bundgarnspæle overalt, og der var ingen system i opsætningen.

Hvis styrmanden troede, at man kunne blunde lidt på posten, så kunne denne godt tro om. For bundgarnspælene, masser af store sten og meget lavt vand, skulle der holdes øje med hele tiden. Vi klarede skærene og roede til kl. 8 nul dut til Stavreby. 5 min efter at vi var i havn, kom næste bådhold. De havde suppe og lækkerier med. SKØNT!! Vi var ret trætte og Maureen og jeg sov næsten hele vejen hjem.

Vibeke Born

I farten kan Lolland godt ligne Masnedø

Stavreby havn - Ore ved Vordingborg
Birgit Lyngby Pedersen, Annette og Mogens Tolling

Søndag tidlig morgen mødte vi op i roklubben til en behagelig, overskyet himmel og en frisk østlig vind. Bilturen bragte os gennem et fredfyldt, bølgende sommerland helt ud til det bølgende hav ved Stavreby, hvor vi overtog stafetten fra Vibeke, Ole og Maureen, som ivrigt åbnede de medbragte "godteposer".

Efter en lettere mislykket fotoseance stod vi ud. Høje bølger direkte ind på styrbord side den første halvanden times tid tvang os til at arbejde koncentreret for sagen. Herefter var det ren fornøjelse: ind gennem Bøgeløbet og under - først broen til Møn, dernæst Farøbroen og til sidst Storstrømsbroen – hele tiden båret frem af den dejligste medsø og –vind. Vi valgte fra starten at holde os i sejlrenden og undgå det lave vand. At holde sig på det dybe vand betød imidlertid, at vi i farten kom til at forveksle Lolland med Masnedø, og det kom til at koste os en kontant ordveksling med Julle samt lidt ekstra muskelkraft for at nå ind til skiftestedet ved Ore. Doris, Pinuccia og Torben stod inde på broen og tog imod sammen med Poul, som ventede os med godteposer, varm kaffe og friske rugbrød-"haps" til hjemturen.

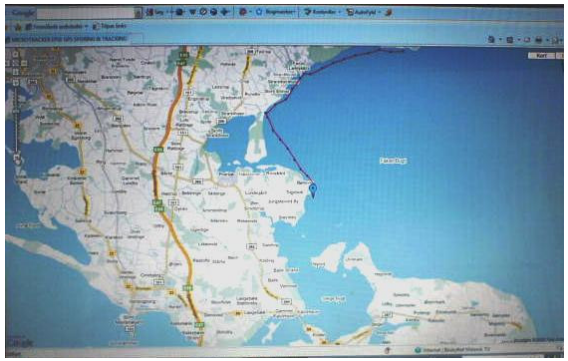

Selvom vi syntes, at vores tur havde været ren hygge og afslapning, blev der efter kort tids kørsel *helt* stille i bilen - så Poul kunne få ro til at køre.

Annette T.

Masser af sand og sten

Ore Camping - Svinø, ca. 25 km
Pinuccia + Torben og Doris Vejby-Sørensen

Doris og Pinuccia, med Torben som styrmand var roklare ved badebroen til Ore Camping lige vest for Vordingborg. Med endnu lune rugkærnemuffins, bagt af vores chauffør, Poul, stævnede vi mod Knudshoved Odde. Odden strækker sig ca. 15 km ud i Smålandsfarvandet. Solskin, lun vind og en velsignet medsø bragte os hurtigere frem end rotaget. Turen skulle nydes, så længe det var muligt: Få huse, nogle køer, hvidtjørn, som i øvrigt er et besøg værd midt i maj og masser af sand og sten. Langt ude ved spidsen funklede fyrtårnet, men så langt havde vi ikke planlagt at ro, vi ville "snyde os" over et drag ved at rulle båden på de medbragte "rullemarier" (oppustelige pølser) for at spare ca. otte km. Før draget spottede vi to cyklister på kollisionskurs, og vi nåede lige at vinke til dem, da de allerede havde forankret deres jernheste og kom os i møde for at hjælpe med at løfte båden over på den nordlige side af odden.

Og så skete det, at den velsignede medsø forandrede sig til forbandede bølger, som ramte båden på siden og skvulpede ind. At ro i en lige linje til Svinø strand var både ulovligt og farligt, og derfor valgte vi at søge mindre bølger og mere læ ved at ro et stykke tilbage langs odden til øst for Avnø Røn. Tracken markerede på Geocitymap en buet kurs, som fik den vagthavende til at tro, at vi havde forvildet os. Nixen, bixen vi kendte og anerkendte vores begrænsninger og foretrak at tage en omvej. Vi nåede ikke det planlagte skiftested, men endte med at trække båden gennem det lave vand til en lille markvej, hvor tre orange trøjer stod og ventede for at overtage båden. Mogens, vores chauffør under hjemtransporten, havde medbragt suppe og sesamkiks, tusind tak, det var meget betænksomt, men vejret var nu mest til en stor is.

Pinuccia/Torben

Herover: Pinuccia, Torben og Doris på fodtur i lavt vand over Avnø Bugt i selskab med Jesper H.

Herunder: Jacob og Jesper på dybt vand mod Stigsnæs.

Til fods over fjorden

Avnø Bugt – Stigsnæs
Henrik V. Larsen, Jesper Hansen og Jacob Z. Nielsen

Holdet fik muligheden for at ro søndag eftermiddag den 28. efter at lørdagens roning var blevet aflyst. Hvor det i år var tidspunktet, der var fast, men ukendt hvor man skulle ro fra, så var det godt, at klubben havde søkortene, så da vi mødtes i klubben og fik information om den omtrentlige tur vi skulle ro, fik vi studeret søkortene.

Vi fik at vide, at vi skulle ro ca. fra Svinø eller Karrebæksminde, så søkortene blev studeret, og distancen var uden de store problemer. Kl. 14.00 kørte vi mod Svinø, undervejs fik vi detaljer fra klubben og kunne forstå, at holdet før os ikke roede som forventet, dvs. fra Draget uden om Avnø rev, men var roet ind i Avnø bugt, hvor vanddybden er ca. 50 cm. Klubvagten, Julle, kunne ikke få kontakt til båden, men vi kunne følge den gennem en kikkert. Kl. 16.00 var den stadigvæk på vej væk fra skiftestedet, så frustrationen hos os fik Jesper til at gå over fjorden for at hente båden. Efter ca. en km i det lave vand fik han kontakt til båden, som så kunne følge ham over fjorden til skiftestedet. Kl. 17.00 kom vi af sted mod Stigsnæs. Vinden kom ind fra agter, så det blev en flot tur langs kysten, som er meget afvekslende med skov, klinter og lavvandede indsøer. Vi passerede Svinø, Dybsø, Karrebæksminde, Klinteby Klint, Bisserup Strand og Glænø. GPS'en viste en hastighed på godt 9 km/time. Gennem kontakt til klubben blev næste skiftested først aftalt til Fedkrog, lige før Stigsnæs, men det viste sig, at der var et stort vådområde lige bag kysten, så bilen kunne ikke komme til vandet. Derfor blev skiftestedet ændret til Stigsnæs. Vi og afløserne var begge lidt forsinkede, men mødtes samtidigt, så kl. 21,30 blev vi afløst. Det blev til 35 km og en skøn tur.

Jacob Z. Nielsen

Kan man komme igennem de små mellemrum?

Stigsnæs – Korsør (Frølunde Fed)
Johnny Karlsmark, Charlotte Juul og Charlotte Bøie

Natten på bæltet!
Vi ankom til Stigsnæsværket søndag den 28. juni og var i båden kl. 21.30. Havet var blikstille og solen var på vej ned bag Storebæltsbroen. Det var en vidunderlig aften og vi havde masser af slik, kager, kiks, te og lommelygte med. Vi nød forplejningen på trods af at holdet, vi afløste, mente, at vi ikke burde holde pause på en kun 40 km kort tur - Johnny var jo ude med pigerne - så hygge skulle der jo være. Vi roede med lange seje tag derudaf mod broen, som blev

ved med at være meget langt borte. Tvivlen kom - kunne vi mon komme igennem de små mellemrum ved broens stolper? - eller skulle vi ud imellem tankskibe og krydstogter? Pludselig virkede robåden meget lille, og vi kunne ha' været 5 roklubber ved siden af hinanden.....

Et par timer senere var alt mørkt og fantastisk stille. Batterierne i vores lanterner var løbet tør, og gps'en ligeså. Vi var blevet vildledt af et par fiskere om vores position, så det var umuligt at finde vores chauffør og ro-ven Henrik Juul, der holdt et sted inde på land. Alt var som sorte silhuetter. Efter lang tids mobil kommunikation og evig blinken med lommelygten, måtte vi opgive. Så vi besluttede at nærme os land, for nu var solen i mellemtiden på vej op. Efter så meget urtete var det skønt at komme i land.... - og klokken var blevet kl. 03.20.

Igennem utallige haver lykkedes det at finde et vejnavn - og en lun bil med DYNE fandt os. Forinden havde bilen haft et dramatisk møde med et dådyr, som havde ødelagt sig selv og dele af fronten på bilen, - Henrik havde heldigvis dolk og sav i bagagerummet, men kun dolken blev brugt.... En tålmodig og lettere chokeret Henrik kørte os tilbage til klubben, klokken var nu 05.30

Hvilken fantastisk begivenhedsrig nat!!!

Charlotte Bøie

Pudsigt nok begyndte det at blæse den forkerte vej

Frølunde Fed - Bastrup Sønderstrand
Anette Reeh, Helene Svart og Karl Haals

Mandag den 29/6 ankom vi til klubben ved 2-tiden om natten og det var stadig buldermørkt. Da Joy kørte os af sted, ringede vi til Johnny og Charlotterne for at høre, hvor de troede, de ville stoppe. Vi blev enige om, at det nok ville være omkring Stillinge Strand og ca. kl. 3:30. Johnny og co. havde problemer med at tage landkending i mørket, så vi fortsatte. Da vi nåede til Stillinge, var der ingen båd i sigte. Efter endnu et opkald fandt vi ud af, at båden var landet ved Broholmsvej. Hvor ligger den? Uden GPS i bilen blev vi derfor nødt til at blive dirigeret på vej. Det var stadig mørkt, men langt om længe fandt vi ud af, at de var

landet ved Frølunde Fed, en del længere mod syd og nærmere Korsør.

Da nåede frem, var klokken desværre blevet næsten halv fem og vi blev enige om, at vi nok blev nødt til at forkorte turen, så vi valgte at sigte mod sydsiden af Asnæshalvøen i stedet for Røsnæs, da det næste hold skulle overtage båden ved 8-tiden. Vi fik skiftet batteri på trackeren i båden, så de kunne se vores position i klubben, og blev med hjælp af Joy sat i gang. Vejret var fra starten perfekt. Det gik over fladt vand derudaf, mens solen fik magt. Men efter en time begyndte skyerne at trække sig sammen inde over land. Men pudsigt nok begyndte det at blæse den forkerte vej, nemlig fra land ud mod os og bølgerne rejste sig til uanede højder på ingen tid (jeg tror mindst 50-75 cm). Efter Reersø lagde vi kursen et par grader mod øst, da vi troede, at vinden stadig var i øst, men det var den ikke. Den var gået i nord!

Fra klubben fik vi at vide, at det næste hold snart var ved den eneste strand på sydkysten af Asnæs. Det viste sig dog, at der var flere strande, og at vi måtte stikke længere mod vest. Det gjorde vi så, og efter en masse palaver lykkedes det os at finde det afløsende hold. Efter vores ankomst til klubben og et velfortjent bad, gik vi direkte på arbejde.

Forfatteren af denne beretning havde en god tur med et godt og hurtigt hold. Det takker jeg for.

Karl Haals

To næsser, 2 nisser og Ning

Asnæs – Røsnæs
Ning, Jørgen Wiedemann og Mogens Thomsen

Mandag morgen bød på lidt tung og varm luft over Storebælt, men vi spottede dog en lille roprik et stykke fra kysten på sydsiden af Asnæs. Så fik vi gang i at finde en egnet skifteplads og få bil og chauffør (Ning havde overtalt mand og bil til en morgentur mod Kalundborg) så tæt på skiftestedet som muligt. Inden bagagen kom ned til vandkanten, var Karl Haals tidlige morgenhold kommet i land.

Mogens og Jørgen på jagt efter sten og marsvin.

Ud i vandet, op i båden og så af sted mod spidsen af Asnæs. Man tror altid, at det lige er et kort stykke vej, men det blev da til mange skift, inden vi klarede pynten. Vinden var nu i det laveste gear, og vi kunne nyde kysten og blot holde udkik efter sten. Vi så en mærkelig krusning på vandet, hvor der ikke skulle være sten ifølge søkortet, da vi kom nærmere så vi en finne, så det var nok et marsvin, som svømmede i cirkler for at fange et par fisk til morgenmad.

Nu kunne vi se Kalundborg og efter et hug ind i fjorden, vendte vi skuden og roede mod Røsnæs med en blid brise agten for tværs. Brisen forsvandt dog, og vandet blev underligt dødt, mens vi roede mod kysten. Vi fandt en fin badebro til en lille t....pause, inden turen fortsatte langs Røsnæs til pynten med det smukke fyrtårn.

Luften var blevet mere trykkende, og vi var ikke blevet forbavset, hvis der var kommet en tordenbyge – men vi slap og kunne nyde det smukke landskab, mens Julle forsøgte at finde en egnet landingsplads, hvor vi kunne lægge båden op, indtil et nyt hold kunne fortsætte turen. Vi fandt en lille vig med en mole og nogle småbåde, og der gik vi i land på trods af stinkende tang. Det lykkedes endog for Julle at få guidet vores afhentningsbil med Klaus Dyva gennem de værste små sommerhusveje og frem til båden lige i rette tid, så Klaus kunne give os en hånd med at bære båden op til et sikkert overnatningssted. Vi talte med de lokale og fik OK til oplægning af båden. De skulle nok sørge for at uvedkommende ikke rørte den, for så ville de få nogen på frakken!

Så vel modtaget gik turen tilbage til HR med to trætte nisser og Ning efter en dejlig rotur.

Mogens Thomsen

Der var god hjælp og kommentarer fra de lokale i Ågerup.

Vandringsmanden fra Nekselø

Ågerup - Havnsø
Trine Hein, Sine Jæger og Sven Erik Iversen

De lokale havnefolk hjalp godt til i den lillebitte havn i Ågerup på nord siden af Røsnæs, da vi skulle have "Købmanden" ud i vandet. Der skulle løftes, og der var sumpet, og det var ret besværligt. Vi fik også en del muntre kommentarer med på vejen, som f.eks. til Trine og Sine: "Nå, I har nok taget jeres bedstefar med på rotur i dag" og til mig "Jeg vidste jo ikke, at jeg både skulle løfte båden og pigerne!"

Roturen var pragtfuld med højsommer, blankt vand og ind i mellem med en sæl, der stak hovedet op af vandet og hilste på os. Militær skydning ved Stold, nær Havnsø, var markeret med en rød kugle og forhindrede os i at komme videre – vi blev altså *tvunget* til at ro ind til land og tage et hvil og en gang badning ved verdens smukkeste badestrand efterfulgt af en solid frokostpause. Hvor uheldig kan man være?

Efterfølgende, da kuglen var sænket, og vi roede videre, oplevede vi noget, der lignede et fatamorgana: En ung mand kom vandrende fra Nekselø på vej til fastlandet i vand til livet! Der er godt 1 kilometers afstand, men ganske lavt vand hele vejen på en bestemt strækning – i hvert fald, når det er lavvande. Den unge mand var nu ikke helt tryg ved vandreturen og ganske alene. De var oprindelig nogle flere sammen - og han ville MEGET gerne have et lift. Det kunne vi ikke stå imod, så han kom op i båden som ekstra styrmand, blev nurset med vand, banan, kage m.v. og fragtet ind til Havnsø havn, hvor vi tog afsked med ham. Han var meget taknemmelig!

Trine, Sine og jeg var enige om, at vi havde haft en fantastisk tur, som endnu en gang levede op til dogmet: "En langtur forløber aldrig som forventet!" I Havnsø havn overlod vi båden til næste hold - dog

noget forsinket som følge af de "indtrufne omstændigheder".

Sven Erik I.

Normalt tager man ikke blaffere op undervejs, men Sine kunne ikke stå for en smilende ung mand.

Th: Sejerø bugten kan som regel yde en hvis modstand, men Lise, Hans og Anders ramte lige dagen med 0,0 m/sek. vind.

Havet var blankt som silke

Havnsø – Odden Havneby
Lise Teisel, Anders Bressendorff og Hans Pedersen

Onsdag 1/7 mødtes vi i HR kl. 14. Arne var vores chauffør, der havde sagt ja til at køre os, selvom han skulle på en 4 dages mandetur i det sydfynske øhav og overhovedet ikke havde påbegyndt nogen form for pakning.

Efter godt 1,5 times kørsel var vi, hvor vi troede, vi skulle være. Det var ikke der, hvor Købmanden var. Men efter lidt mobil snak endte det med, at vi kørte ca. 5 km syd for at komme Trine H., Sine J. og Sven Erik I. i møde. De var blevet forsinket af nogle mere eller mindre dramatiske omstændigheder, som de selv har berettet om.
Vi kom først ud og ro kl. 17.30, og satte kursen mod Ordrup Næs. Vejret var det smukkeste, man kunne forestille sig. Ikke en vind rørte sig, og havet var blankt som silke. Det var hyggeligt at ro med Hans og

Anders. Dejligt og trygt for mig at vide, at Anders er en yderst kompetent sejler og roer, og kompasset var sat i kurs mod Odden. Hans kom med i elvte time, og ham har jeg haft mange dejlige, underholdende langture med, så det var en fin rotur på 36 km. Da vi rundede Odden udbrød Anders: "Nej, hvor fantastisk! Det her har jeg drømt om." - og det var fantastisk. I Odden Havn ventede Arne, og vi kørte hjem ved ca. 22 tiden. En af de smukkeste roture, der nok aldrig vil blive glemt. Godt det blev gennemført.

Lise Teisel

Med bankelyde fra agterruffet

Odden Havneby – Rørvig
Jørn Laursen, Ole Sørensen og Hans Sørensen

Efter de oprindelige planer skulle jeg være startet fredag den 26. juni kl. 04.00, men som alle ved, var der visse uregelmæssigheder i afviklingen af turen. Da turen senere blev vedtaget fortsat, stillede jeg mig til rådighed og fik tildelt mandag den 29. juni kl. 04.00, hvilket senere blev ændret til kl. 12.00, hvis jeg selv kunne skaffe mandskab – hvilket ikke lod sig gøre. Ole ville gerne senere, men en tredje mand var svær at finde. Birgit sendte en mail rundt til alle deltagere i Sjælland Rundt – kort tid efter meldte Jørn Laursen sig.

2. juli kl. 06.00 hentede jeg Jørn i Hellerup, hvorefter vi kørte til Rørvig, hvor vi mødte Ole, videre til Havnebyen i en bil. Båden blev fundet og ret hurtigt sat i vandet. Kl. 08.30 afgang i fint vejr, ca. 2 m/s fra en nordøstlig retning, hvilket var behageligt i varmen, men selv 2 m/s gør, at vandet ikke er helt roligt, når det kommer ude fra Kattegat. Da vi havde roet et stykke tid, blev vi opmærksomme på mærkelige lyde bag i båden – det vist sig at være bundbræt og bagage, der skvulpede rundt. Da vi startede, konstatere-

de vi, at der foran var bundprop i fra tidligere roning, men da agterenden lå i vandkanten, blev den bagerste bundprop ikke kontrolleret. Efter en tur på stranden var båden klar igen – Jørn og Ole havde heldigvis pakket det meste i vandtætte poser, så selv frokosten var reddet – min egen bagage lå tørt og godt foran. Efter en fin rotur på 32 km uden yderligere problemer landede vi i Rørvig kl. 13.10 og fik en velfortjent frokost.

Da vi var ved at være færdige med frokosten, kom Trine fra HR og meddelte, at hun skulle overtage Købmanden for at ro videre næste dag. Trine, der er lokalkendt i Rørvig, havde nogle ønsker om at få de løse dele fra båden opbevaret inden døre og talte med havnefogden om bådens placering i havnen. Trine havde dog et par korte telefonsamtaler at ordne først. Efterfølgende er vi Trine meget taknemmelig for, at det var korte samtaler – havde det været lange samtaler, har jeg slet ingen fornemmelse af, hvornår vi så havde været hjemme.

Efter at Købmanden var spulet ren for sandprøver fra de fleste af Sjællands strande, kunne vi køre tilbage til Havnebyen efter den anden bil. Jørn var tilbage i Hellerup kl. ca. 17.

Hans S.

Er der faktor nok i solcremen?

Rørvig til Tisvildeleje
Joy, Trine Heyn og Julle

Da vejrudsigten var fantastisk, kunne vi hurtigt blive enige om at ro båden videre, og da den netop var kommet til Rørvig dagen før, var det oplagt, for Trine var på ferie der.

Joy og jeg kørte i hver vores bil til Tisvildeleje og efterlod den ene bil der, og tog videre til Hundested, hvorfra vi sejlede med færgen til Rørvig. Vi kom til Rørvig kl. 10.30, og Trine modtog os med en båd, som var lagt på en vogn dagen før, så den lige var klar til at køre ned af slæbestedet. Vi kunne således komme af sted med det samme.

Normalt er der altid nogen sø i indsejlingen til Isefjorden, men den dag var det fuldstændig havblik, så vi fik en utrolig smuk tur over. Vi var så heldige at møde en flok marsvin, som tilsyneladende nød det flotte vejr lige så meget som os. Vores største bekymring var, om der var faktor nok i vores solkrem, og om vi kunne drikke vand lige så hurtigt, som vi svedte det ud.

Ved halvtotiden var vi nået til Liseleje, hvor vi kastede anker (en plastikpose med sten fastgjort til fanglinen) og gik i land og nød en dejlig frokost med en derefter følgende middagslur. Da vi vågnede var det sørme begyndt at blæse lidt - endda modvind - så vi måtte kæmpe bare en lille smule, for at nå videre; men det var nu behageligt nok med lidt vind i den varme. Vi nåede alt for hurtigt Tisvildeleje, men da vi havde aftalt med det næste hold, at de kunne overtage båden her, gik det ikke at ro længere. Vi kastede anker igen, og nåede som aftalt at hente det næste hold ved stationen, så de kunne få en skøn aftentur videre.

Vi kørte herefter til Hundested, vor vi sendte Trine med færgen tilbage til Rørvig, og kørte så hjem igen i hver sin bil efter en ualmindelig dejlig rotur.

Julle

En tur helt uden marsvin

Tisvildeleje til Hornbæk
Ning de Coninck-Smith, Maureen Jørgensen og Helene Svart

Hellerup Station. I myldretiden blandt svedende kontorfolk. S-tog, Gris, Julles ”taxa” og så er vi fremme ved båden i vandet ved Tisvildeleje. Afsked med det forrige hold og af sted. Vi ror langs en kyst, der med stenede strande og lange strækninger med høje skrænter fremstår lidt utilnærmelig. Og folk virker ærligt talt også lidt reserverede. Så jeg bliver helt oplivet, da der endelig er to herrer inde på land, som sørme begynder at vinke til os og ikke kun iagttager. Men ak, det er ikke på eget initiativ - de besvarer blot Nings vinken.

Den smukke sommeraften taget i betragtning er der forbløffende lidt trafik på vores vandveje. Faktisk ser vi kun en enkelt kajak på hele Kattegat-kysten, så lyden af årerne, der igen og igen sættes i vandet, blandes kun med de glade stemmer fra badende børn og vores egen snak. Men på vej ind til en pause i Gilleleje Havn hører vi motorstøj - og møder et orange højhus. Eller rettere en form for ral- og sandgraver, der i et besindigt tempo er på vej på aftenarbejde ude i sejlrenden. Et uformeligt skrummel med en stor krop og en lang hals og nok det syn, vi *mindst* havde forventet at se!

Helene og Maureen nyder aftensol og blikvand langs den sjællandske nordkyst.

På vej til Hornbæk og havets silkeoverflade iklædes purpur af solnedgangen, alt imens Nakkehoved Fyr begynder at blinke til os. Klokken har passeret 22.00, og det er stadig så rigeligt varmt til shorts og soltop. Hornbæk Havn er ukendt land, men diverterer venligt med en lille bro i tilknytning til et slæbested. Og med en nærmest perfekt timing dukker en velkendt skikkelse op i mørket: Mogens, Nings mand. Det var også Mogens, som hentede mit hold mandag morgen på Asnæs Odde, og med denne tredje tur har han nu kørt for Sjælland Rundt i syd, i vest og i nord.

De marsvin, Ning ellers havde stillet Maureen og mig i udsigt, dukkede ikke op. Men det ville næsten også have været *for meget* på denne enestående aften på vandet.

Helene S.

Med krydsede styreliner

Hornbæk til Sletten
Maureen, Birgit og Annette T.

I bagende sol og helt stille vejr ankom vi lørdag eftermiddag den 4. juli til Hornbæks forlystelses/havnepark. Her var der skruet helt op for sommerunderholdningen med både øltelt, hornmusik, badedyrsmarked og masser af feriegæster, så det var ikke svært at shanghaje et par stærke overarme til at hjælpe med at få den opmagasinerede båd båret ned til havnebassinet og søsat. Vores chauffør, Mogens, hjalp os med at klargøre båden, og vi stod ud med Birgit som styrmand, Maureen som 1´er og undertegnede som stroke.

Havneløbet var smalt med masser af parkerede sejlbåde, så kommandoerne skulle falde præcist og vi (roerne) reagere prompte. Men hverken Birgits kommandoer eller vores rotag fungerede. Vi kom faretruende tæt på flere både og pæle, og Maureen fik besked på at trække mere og jeg skulle moderere mit træk. Strømmen fik skylden, og værre blev det, da vi kom udenfor havnen, hvorfor Maureen og jeg byttede plads, så trækket kunne blive mere afbalanceret. Nu var det *mig*, der kæmpede som en løve for at holde kursen, men lige meget hjalp det, INDTIL vi fandt ud af, at styrelinen var krydset! (Forekommer det problem måske nogen bekendt?) Nu gik det til gengæld strygende - bortset fra den stikkende sol og lummerheden, der fik sveden til at pible frem alle steder og drive ned ad kinder og hals.

Men som dagen gik på hæld, blev det mere udholdeligt, og i horisonten dukkede det statelige Kronborg om styrbord op med sine irgrønne tårne mod den blå himmel og de tunge kanoner på det grønne tæppe – et betagende syn. Vi nød synet, mens vi gjorde os klar til at passere Øresund uden at blive torpederet af færgerne Helsingør / Helsingborg. Tålmodigheden fik lov til at råde (ikke min fortjeneste): I stedet for at okse afsted mellem ud- og indgående færger ventede vi, indtil banen var fri – herefter kunne vi passere i fred og ro.

Vi ankom planmæssigt til Sletten og fik båden lagt op på stranden. Maureen og jeg fik ved den lejlighed slået helt fast, at Sletten ligger *før* Nivå havn, når man kommer nordfra – det vidste Ivan, vores chauffør, heldigvis allerede!

Annette T.

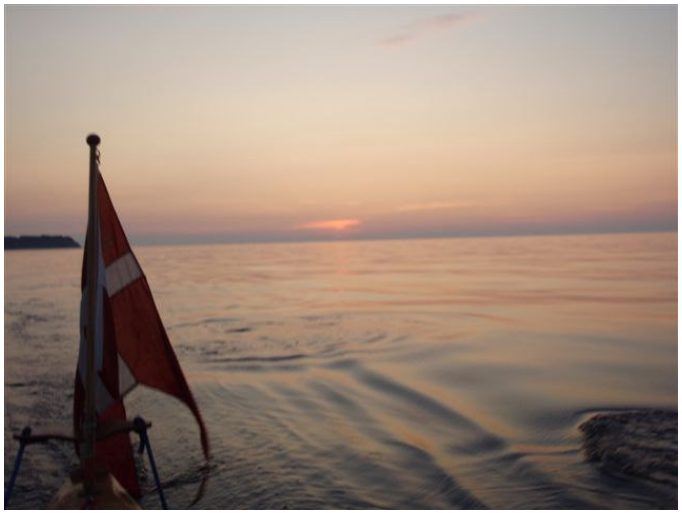

Uden tid til at pudre næse

Sletten – Hellerup Roklub
Vibeke Andersen, Jens Tarp og Jacob Z. Nielsen

Søndag den 5. juli. kl. 11.00 til 14.35. Båden havde haft god fart på om lørdagen, så i stedet for en rotur på nordkysten, fik vi mulighed for at ro båden til klubben fra Sletten. Vi undrede os lidt over, at båden var lagt op ved Sletten Havn og ikke ved Skovhuset - 700 meter fra havnen. Men den lå godt og var let at få i vandet, selvom Vibeke syntes, at der kom for meget sand i skoene, og Jacob syntes, der var for meget sand i båden.

Den eneste bekymring på turen var Vibekes - om hun kunne opfylde Jens's strenge krav til sine medroere. Det gik rigtigt godt, og der blev under turen drøftet mange sager af politisk art og roteknisk art, så Jens følte sig i godt selskab, og det samme gjorde vi. Kursen blev lagt mod Mikkelborg og videre til Rungsted, Vedbæk, Strandmøllen, Tårbæk og til sidst mod HR.

Lige før klubben blev vi modtaget af en roende velkomstkomite. Vejret var godt og vinden ind agten fra, så GPS'en viste knap 9 km/time. Vibeke var glad for skifterytmen, som var 2 ture til Jens og Jacob, hvor Vibeke styrede. Efter en kort diskussion om skiftetider blev den sat til 30 sekunder, - "så der var ikke tid til at pudre næse", som Jens sagde, men tilstrækkeligt til et roligt skift.

Efter 26 km og knap 3 timers roning, nåede vi HR. Efter at båden var rengjort og lagt på plads, blev der til alle de fremmødte budt på sparkling vin og en kæmpe flødeskumslagkage, som Birgit havde produceret. Dette var afslutningen på et fantastisk arrangement. Tak til dem som stod for planlægningen og de chauffører, som kørte os til skiftestederne, så vi andre kunne få nogle fantastiske roture i både kendt og ukendt farvand.

Jacob Z. Nielsen

Epilog

Elleve dage, 520 km til søs, 18 strækninger, 42 roere (nogle deltog på flere - op til 4 strækninger), et ukendt antal biler med chauffører, tusinder af km på landeveje og lidt forlist grej, det er deklarationen på turen Sjælland Rundt 2009.
Efterfølgende har Per Lassen og jeg haft den store fornøjelse at samle alle oplevelserne i dette skrift.
Det har været fantastisk at læse alle turberetningerne - næsten som selv at have deltaget i dem alle.

Jesper H.

